

derimod betragtede det, der for ham var Hovedopgaven i det politiske Liv som forspildt for lange Tider.

Endelig skal jeg rette et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Han dvælede ved nogle Udtalelser af mig og tilegnede sig enkelte af dem; saaledes en Udtalelse om, at det var en ensidig Skattereform til Gunst for de velhavende tror jeg, det ærede Medlem sagde, det forekommer mig i hvert Fald ganske bestemt. Det var imidlertid ikke ganske korrekt citeret, thi jeg har betegnet den som en ensidig Skattereform nærmest til Gunst for de *besiddende*, men de besiddende og de velhavende ere ikke ganske det samme. Det er klart nok, at en Reform, der tager Sigte paa Grundskat-ternes Afskaffelse og Indførelse af en lempeligere Skat paa faste Ejendomme, er i det væsentlige en Reform, der kun kan gavne de besiddende, men som bekendt er en meget stor Del af disse besiddende langt fra at være velhavende — det er jo et Forhold, jeg ikke behøver at dvæle nærmere ved — og om end Reformationen virkelig kun holdt sig inden for de forholdsvis bedrestillede Kreds, for at bruge dette Udtryk, for ikke at sige velhavendes, vilde den jo ogsaa have meget stor Betydning. Det er dog ogsaa Mennesker, og en retfærdigere Fordeling af Skatterne paa de mere velhavende, kan ogsaa kun være en Ting, som det ærede Medlem maa hilse med Glæde, navnlig da det fra hans Synspunkt vil være rigtigt at tage Skatterne særlig hos de mere velhavende her i Landet, og det bliver da af overordentlig stor Betydning, ogsaa set med hans Øjne, at Skatten kan blive saaledes fordelt, at den virkelig kan ramme Skatteevnen, saa at der vil blive en mere effektiv Beskatning af dem, der have Raad til at betale Skat her i Landet. Det ærede Medlem citerede mine Betragtninger over den historiske Udvikling af disse Skatte-love, men mente, at det kun var de sidste svage Udløbere af en Udvikling, der her

kunde henvises til. Det er imidlertid ikke korrekt. De Love, som have samme Tendens som de her foreliggende, ere jo særlig gennemførte i 90'erne. Det var jo baade Afskrivningen af de svenske Grundskatter og andre Love, jeg sigtede til; det er netop i 90'erne, at denne Tendens til hel eller delvis Afskrivning af disse Grundskatter mod en Skat efter Værdien og en Skat paa Indtægt og Formue har taget Fart, og det er ikke uforstaaeligt, at det er saaledes, idet det for en stor Del ogsaa skyldes Hensynet til Landbrugets overordentlig trykkede Konkurrencevilkkaar, som jo ikke er noget særligt dansk Fænomen, men som strækker sig over hele Verden; derfor bl. a. er det i de sidste 10 Aar, at denne Tendens har taget stærkest Fart.

Endnu blot en lille Bemærkning til den højtærede Finansminister. Jeg forstaar ikke rigtig, hvorledes den højtærede Finansminister i sit Foredrag kunde komme til at nævne mig tillige med andre ærede Medlemmer her i denne Sal som havende den Mening, at denne Skattereform her burde ende med et betydeligt Minus for Statskassen, og at vi samtidig under en Finanstilstand, der giver en Underbalance af ca. 10 Mill. Kr. aarlig, skulde ønske en Toldreform gennemført ligeledes med et betydeligt Offer fra Statskassens Side. Saa barbariske Tanker har jeg aldrig næret over for vor ulykkelige Statskasse, som dem, den højtærede Minister tillagde os, og jeg forstaar ikke rigtigt, hvorledes han kunde komme dertil. Jeg har ikke udtalt andre Ønsker med Hensyn til den Skattereform, der her foreligger, end at vi maatte kunne naa dette, som stemmer med et Forslag, der er fremlagt oppe i det andet Ting; at det, som de ny Skatter maatte indbringe ud over, hvad der gaar med til Afskrivning af de gamle, til Tilskud til Kommunerne og Tiendetilskud, indtil et Beløb af 1 Mill. Kr., maatte kunne komme Kommunerne til gode, og jeg er endnu i dette Øjeblik ikke i Stand til at se, at det skulde kunne forrykke den finansielle Basis, eller hvorfor et saadant Forslag ikke maatte blive fremmet. Og hvad Toldreformen angaar, begrænse mine vildeste Fantasier, om jeg saa maa sige, paa dette Omraade sig dertil, om vi